

er maaffee meget Begrundet i de fremsførte Anfer. Jeg for mit Vedkommende vilde finde, at det fortjente den allergrundigste Undersøgelse, om man ikke ved Ændringer kunde imødekomme de saaledes fremsførte Betænkkeligheder og sjerne de gjorte Anfer, thi for mig staaer det saaledes, at Forslaget, vedtaget usforandret, virkelig vilde have ikke ringe Betænkkelighed imod sig, netop paa Grund af, at Saamange saa stærkt have udtalt sig imod det. Ikke desto mindre kan jeg ikke andet end være de ærede Forslagsstillere forbunden for, at de have indbragt Lovforslaget i denne Sal i den Skikkelse, hvori det foreligger; de have i den Henseende givet, efter for de historiske Forholds Nødvendighed, om jeg saa maa sige, thi dette Forslag kan ikke i dets Grundtræk betragtes som udgaaet fra to enkelte, private Mænd, der nu løselig bringe deres personlige Anskuelser om, hvorledes de kirkelige Forhold bør ordnes, til Forvs, men det har, som man uden tvivl alt er bleven opmærksom paa, en Historie. Mænd, som maae tælles blandt Nationens dygtigste, have overveiet denne Sag og opstillet lignende Principer som de, hvorpaa dette Forslag er bygget; senere har Sagen været Gjenstand for andre Mænds Overveielse, der have gjort et Forslag, som i flere Henseender ligner dette, og som, uagtet de i mangfoldige Retninger stode overordentlig sjernt fra hverandre, dog mødtes med Hensyn til Grundtrækkene for Kirkeforfatningens Ordning. Dette Lovforslag er dernæst — og derpaa er det, at jeg nu vil opfordre de ærede Medlemmer til at lægge en overordentlig Vægt —, paa en ubetydelig Ændring nær, som aldeles ikke har været Gjenstand for nogen Modsigelse i denne Sal, og som, hvis man var opmærksom paa den, vistnok vilde finde Bisald, det samme, som er blevet vedtaget af Landsthinget, og det møder altsaa ikke her i denne Sal som noget Nyt, som noget Privat; det har allerede eengang for været indbragt her, og kun Tidens Korthed forhindrede os fra at tage det under Overveielse. Det er jo den Form, man sædvanlig benytter med Hensyn til saadanne Lovforslag, der i een Sæstion ere bleven vedtagne i det ene Thing, uden at være bleven førte til Ende i det andet, at de gjentages i dette, og der

indbringes som privat Forslag af eet eller flere Medlemmer. Det foreliggende Forslag bærer imidlertid det andet Things Stempel og Segl, da dette, som bemærket, paa en reen Ubetydelighed nær har vedtaget det som det her foreligger. Jeg siger paa ingen Maade, at dette skulde forhindre os fra at gjøre betydelige og væsentlige Forandringer i det, og jeg siger heller ikke, at det skulde forhindre os fra til syvende og sidst at forkaste det, men jeg mener, at det vilde stride mod den Skik, som dette Thing hidtil har fulgt, og mod det Hensyn, som den ene Green af den lovgivende Magt maa tage til den anden, om man ved denne første Behandling vilde forkaste det. Hvor meget endog flere af de fremkomne Udtalelser have stridt imod min Mening, saa tilstaaer jeg dog, at de have tiltalt mig paa Grund af den ædle Varme, der er gaaet igjennem dem, men, som allerede i forrige Møde bemærket af en anden æret Rigsdagsmand, det gjelder virkelig om at klare sin Mening, det gjelder om at begrunde sit Votum, det gjelder om, ligeoverfor det andet Thing og ligeoverfor hele Verden at tilkjendegive sine Anskuelser, ikke alene i spredte Bemærkninger, men paa en saadan Maade, at Thingsets virkelige og endelige Mening ligger klar for Dagen. Jeg kan derfor ikke finde Andet, end at det virkelig ikke var velbetænk, om man nu vilde nægte dette Forslag Fremme; jeg troer, at man derved vilde tilfidesætte, hvad man ved et saadant Lovforslag skylder det andet Thing, og jeg troer ikke, at vi selv kunne vinde Noget derved. Er man saa afgjort imod det, hvorfor da ikke give Leilighed til, at det bliver Gjenstand for en rolig Overveielse i et Udvalg, hvor Mænd af forskellige Meninger kunne samles og raadslaae derom? Frygter man da virkelig i en saadan rolig Overveielse at træde dette Forslag under Dine, har man en saadan hemmelig Frygt for, at, dersom man ikke brugte den vœbliffelige Stemning, som maatte være i dette Thing, til at sjerne Forslaget fra denne Sal; da vilde man besejres af de Grundsætninger, som hvile i dette Lovforslag? Er dette ikke Tilfældet, har man ikke denne Frygt, hvorfor vil man da ikke skjænke dette Forslag, der i saamange Kredse